

SLOVENSKI

Poročevalec

Direktor: Rudi Jantuba — Odgovorni urednik: Sergej Vošnjak — Tiska tiskarna Slovenskega poročevalca — Uredništvo: Ljubljana, Tomšičeva ulica 3, telefon 55-22 do 55-28 — Uprava: Ljubljana, Čopova ul. 59/111, telefon 45-75 in 45-21 — Oglasi: Ljubljana, Kardeljeva ulica 5, telefon 38-96, za ljubljanske naročnike 24-63 za članje 38-32 — Poštni predal 29 — Tek. račun NB 601-90321-6 — Mesečna naročnina 160 din

ZASEDANJE GLAVNEGA ODBORA OF

Odločno je treba pretrgati s starim načinom dela

Včeraj dopoldne se je v Filharmonični dvorani sestel Glavni odbor Osvobodilne fronte Slovenije. Zasedanju predseduje predsednik tov. Josip Vidmar. Glavni odbor Osvobodilne fronte bo na tem zasedanju razpravljal o novem sistemu v organizaciji ljudske oblasti in o nekaterih problemih kmetijstva. Referat o novem sistemu v organizaciji ljudske oblasti je podal tov. dr. Marijan Breclj. Referat objavljamo v izveščkih.

Dolžnost Glavnega odbora Osvobodilne fronte je, da posebej razpravlja o novem sistemu, ki ga uvajamo v organizaciji ljudske oblasti in da opozori frontne organizacije na važnost nalog, ki so v zvezi s temi vprašanji. Naše politične organizacije so posvetile do sedaj pre malo skrbi novi organizaciji okrajnih, mestnih in občinskih ljudskih odborov, čeprav so spremembe, ki jih uvaja splošni zakon o ljudskih odborih, odločilne važnosti za nadaljnji razvoj socialistične graditve pri nas. Dejstvo je sicer, da so se naše politične organizacije v veliki meri udeležile razprave o novi upravno-teritorialni razdelitvi Slovenije in da je bila ta razprava od vseh dosedanjih najbolj živahna, ker je posegla vanjo sleherna naša vas. Toda prav zaradi tega, ker ob priliki upravno-teritorialne delitve ni bil pojasnjen istočasno v zadostni meri tudi politični pomen vseh sprememb, ki jih vršimo v sistemu organizacije lokalnih organov oblasti, se je marsikje omejila ta razprava le na vprašanja teritorialnega obsega občin. Tudi prva zasedanja okrajnih, mestnih in občinskih ljudskih odborov, kjer se je izvedla reorganizacija v smislu predpisov novega zakona, so potekala zgolj formalno, ne da bi se odborniki v zadostni meri seznanili s političnimi vprašanji, ki so narekovali te spremembe. Podobna pomanjkljivost dosedanjega političnega dela na terenu se je pokazala tudi v sestavi svetov okrajnih, mestnih in občinskih ljudskih odborov, nadalje pri prevajanju uslužbenecv pri lokalnih organih oblasti, predvsem pa pri metodi dela ljudskih odborov in njegovih upravnih organov. Prav tako so okrajne konference s funkcionalni sedanjih ljudskih odborov in političnih organizacij pokazale, da ni še politično pojasnjevanje zadovoljivo in obstoja zaradi tega nevarnost, da se nam vrinejo v praktično izvajanje napake, ki bi utegnile oteževati zaželeni razvoj. Skratka, analiza sedanjega stanja nareka, da usmerimo vse delo, ki je v zvezi z uvajanjem novega sistema ljudske oblasti, takoj spocetka na pravo pot, tako da bo našemu ljudstvu kakor njegovim predstavniškim organom in vsem organizacijam, ki izvršujejo družbene funkcije, jasno, da gre za bistvene spremembe v nadaljnjem našem razvoju in da je zato nujna potreba dati vsem tem spremembam pravo socialistično vsebino.

Ko govorimo o problematiki ljudske oblasti in o organizaciji državne uprave, ne smemo pojmovati in reševati teh vprašanj ločeno od celotnega našega razvoja in jih smatrali le kot neke tehnične in organizacijske naloge. Mi sicer v teoretičnih razpravah in v abstraktnih političnih diskusijah priznavamo enotne osnove celotnega procesa socialistične graditve, v praksi pa marsikdaj na to pozabljamo. Zato se pojavljajo bodisi poskusi uvajanja izrazitih birokratskih metod, bodisi formalno demokratske tendence, kar pa seveda oboje ovira, da bi se utrdila načela socialistične demokracije v organizaciji ljudske oblasti in v vodstvu državne uprave. Take napake se lahko v naši dnevni praksi dogajajo sanio zato, ker niso ljudem v političnih organizacijah in v organih oblasti v zadostni meri razčiščeni pojmi o osnovah naše poti in pa to, da je nujnost naše socialistične revolucije, neprestano hoditi naprej. Če bi iz kakršnih koli

razlogov zaostajali z organizacijskimi oblikami družbenega in državnega življenja, ki jih moramo ne samo prilagoditi stopnji razvoja, ampak z njimi omogočiti tudi nadaljnji korak naprej, potem bi delavski razred kot zmagovalec v revoluciji ne mogel vršiti svoje vodilne vloge, ki mu pripada. Če je naša zavest trdna in praksi, ki bi hotela uvajati v urejanje družbenih odnosov neko formalno demokracijo. Ne mislimo tu na prizadevanje reakcionarnih elementov, ki skušajo s sklicevanjem na neke demokratske pravice uveljavljati svojo sovražno politiko, ampak na ti-

Ne moremo uvajati v naše javno življenje neko demokracijo buržoaznega tipa

V procesu poglobljanja demokracije pa imamo pri nas opravka tudi s tako miselnostjo in prakso, ki bi hotela uvajati v urejanje družbenih odnosov neko formalno demokracijo. Ne mislimo tu na prizadevanje reakcionarnih elementov, ki skušajo s sklicevanjem na neke demokratske pravice uveljavljati svojo sovražno politiko, ampak na ti-

družbe. Vsaka formalna demokracija bi njegov boj in njegovo vlogo v tem boju slabila na račun razrednega sovražnika. Zato moramo poglobljati razvijanje socialistične demokracije kot proces, v katerem utrjujemo vlogo vodilnega družbenega razreda zato, da bo mogel razvijati vse nadaljnje potrebne pogoje za čim popolnejšo organizacijo socialistične družbe. Ne moremo uvajati v naše javno življenje neko demokracijo buržoaznega tipa. Pri tem nas ne sme motiti dejstvo, da se poslužujemo v gotovih stvarih enakih ali podobnih oblik iz buržoaznega sveta, bodisi, ker so te sprejemljive tudi v našem družbenem sistemu, bodisi, da so te še izraz sedanje stopnje razvoja oz. posledica obstoječih družbenih odnosov. Toda razumljivo je, da tudi v takih prilikah ne opuščamo odločnega političnega boja za zmago socialističnih načel in da ne moremo dopuščati v imenu demokracije svobode političnemu in razrednemu so-

vražniku. (N. pr. Zbor proizvajalcev, ki prihaja kot soodločujoč činitelj v organe ljudske oblasti, je po svojem značaju in načinu volitev izrazil organ socialističnega sistema — tu po vsebini in obliki ni več sledu buržoazne demokracije. Toda nič manjša in nič drugačna ne sme biti naša politična akcija za splošna predstavniška telesa ljudske oblasti, čeprav se ta volijo tako kot v buržoaznih državah na osnovi splošne volilne pravice, ki omogoča sodelovanje v teh organih vsakemu, ki izpolnjuje predpisane pogoje, da je namreč pravilno kandidiran in da dobi večino glasov.) Če tedaj pri organizaciji ljudske oblasti in državne uprave govorimo o poglobljanju in nadaljnjem razvijanju ljudske demokracije, moramo uvajati tak sistem, ki zagotavlja uditvev socialističnih elementov v našem družbenem in državnem življenju in ne dopuščati takih oblik in metod dela, ki bi na račun razrednega sovražnika zavirale pot socialistične graditve.

Dalje na 4. str.

Sklepi Glavnega odbora OF

Glavni odbor Osvobodilne fronte Slovenije je na svojem zasedanju 27. junija 1952 razpravljal o vprašanjih v zvezi z novo organizacijo ljudske oblasti in sklenil:

1. Ker sta nova organizacija ljudskih odborov v občinah, okrajnih in mestih ter nameravana ustavna sprememba v zveznih in republiških organih oblasti in državne uprave temeljne važnosti za nadaljnjo uspešno družbeno in državno graditve po načelih socialistične demokracije, je potrebno naslednje:

Odbori vseh organizacij Osvobodilne fronte Slovenije so dolžni poskrbeti za to, da se članstvo in vsa javnost seznanita s političnim pomenom izvršenih sprememb v sistemu ljudske oblasti. Na zborih volivcev, na množičnih sestankih političnih organizacij in društev, s predavanji in seminarji, je treba omogočiti široko javno razpravo o vseh teh vprašanjih.

2. Vsi člani Osvobodilne fronte, ki sodelujejo v ljudskih odborih občin, okrajnih in mest ali v njihovih organih, so dolžni točno proučiti organizacijski sestav in način dela teh organov ter se dosledno z vsem zaupanjem v ljudske množice boriti za uveljavljanje principov socialistične demokracije, ki je temelj razvoju in delu organov ljudske oblasti.

3. Posebno skrb je treba posvetiti sestavi in načinu poslovanja svetov, kot upravno-političnih organov ljudskih odborov. Povsod se mora uveljaviti njihov značaj kolektivnega organa ljudske zaupanja in doslednega borca proti birokratizmu in poizkusom uvajanja formalnih demokratskih metod.

4. Osnovno politično aktivnost morajo frontne organizacije letos usmeriti v pripravo volitev, ki se bodo vršile jeseni v občinski, okrajne in mestne ljudske odbore in v zbornice proizvajalcev. Od politične trdnosti in razgledanosti ter od delovne sposobnosti bodočih ljudskih odborov bo odvisen uspeh načel socialistične demokracije v organih ljudske oblasti in državne uprave.

5. Frontne organizacije v mestih, okrajnih, predvsem pa v občinah se morajo v političnem in organizacijskem pogledu okrepiti. Postati morajo pod vodstvom svoje partijske organizacije odločilni politični činitelj na svojem območju. Njihovo delo mora biti usmerjeno v konkretno politično, gospodarsko, kulturno in vso drugo problematiko okraja, mesta in občine in svoj program morajo uresničevati po ljudskih odborih, po zborih volivcev, po gospodarskih in drugih organizacijah delovnega ljudstva s političnimi sredstvi.

Kakor je bila ves čas narodnoosvobodilne borbe in ljudske revolucije in vse do danes Osvobodilna fronta odločen borec za resnično ljudsko oblast, mora danes, ko uvajamo tako važne nadaljnje korake v socialistični graditvi jugoslovanske skupnosti, ostati v prvi vrsti naših skupnih naporov in svoje delo smotno organizirati in ga stopnjevati.

o novem zakonu o ljudskih odborih dejal: »Morda bomo tu in tam pogrešili, nič hudega! Življenje in praksa nam bosta hitro pokazali, kaj in koliko smo grešili in kaj je treba popraviti. Toda ni večje napake, kakor stati na mestu, ker se ta napaka in njene posledice ne dajo popraviti. Stati na mestu — nasprotuje dialektičnim zakonom gibanja in kot tako lahko vedno prinese škodo družbi.« — V kolikor tedaj ugotovljamo pri našem delu nihanje med birokratskim načinom upravljanja javnih nalog in med tendencami, uvajati formalno demokracijo samo zato, da bi dokazovali pred domačimi kmečkimi in malomeščanskimi elementi in pred zunanjim svetom, da smo demokraciji, moramo vedeti, da ta nihanja nikakor niso dokaz neke naše principielno nejasne politike, ampak da je to posledica nezadostnega političnega razumevanja v tistih organih in organizacijah na našem terenu, ki so jim zaupane dnevne naloge v družbeni, oblastveni in državno-upravni dejavnosti.

Nadalje je tov. Breclj govoril o naši politiki, ki je bila v zadnjem času ostro naparjena proti birokraciji. Omenil je številne ukrepe v tem smislu, kar je omogočilo, da danes birokracija ne predstavlja več nevarnosti, ki bi mogla sprejeti pot našega razvoja. Naše politiko je treba naprej. Če bi iz kakršnih koli

sto mentaliteto v naših vrstah, ki se zadovoljuje z demokratskimi formali in organizacijski oblastvenih in družbenih organov, značaj in vsebino teh organov pa prepušča tujim vplivom. Izhodišče naše politike predstavlja dejstvo, da je le zmagovalec v revoluciji, t. j. delavski razred, moralno in politično upravičen in tudi dejansko sposoben voditi in dovršiti socialistično graditve

Jutri bo otvoritev hidroelektrarne Moste in počastitev obletnice ustrelitve talcev v Žirovnici

V nedeljo 29. t. m., na dan obletnice ustrelitve talcev pri železniškem mostu v Žirovnici,

Vojaška delegacija Burme v Zagrebu

Zagreb, 27. jun. Danes je prispela iz Beograda v Zagreb vojaška delegacija Burme. V Zagrebu bo ostala dva dni. Dopoldne si je v spremstvu oficirjev JLA ogledala tovarno Rade Končar. Burmanci so se zanimali zlasti za to, kako delavci sami upravljajo tovarno. Presenečeni so bili nad velikim številom proizvodov te tovarne.

NA PRIMORSKEM FESTIVALU V AJDOVŠČINI V NEDELJO, BO IMEL SLAVNOSTNI GOVOR ČLAN POLITBIROJA CK KPN TOV. BORIS KIDRIČ

Dobri zavezniki tudi v prizadevanju za ohranitev miru

Britanski admiral lord Louis Mountbatten pri maršalu Titu na Brionih

Brioni, 27. junija. Maršal Tito je na slavnostnem kosilu v počastitev admirala Mountbattena takole pozdravil svoje goste:

»Gospod admiral, gospodje in gospe, tovariši! S posebnim zadovoljstvom pozdravljam gospoda admirala Mountbattena tukaj na našem Jadranu kot velikega mornarskega vojaka zavezniške Velike Britanije.

Prav tako pozdravljam tudi druge goste,

Sodim, da je ob tej priložnosti treba poudariti, da v Jugoslaviji poznamo slavno zgodovino vojn britanske vojne mornarice in zlasti njene velike napore, žrtve in zmage v poslednjih svetovnih vojnah, ki sta terjali posebno vztrajnost in vojaško izurjenost. Tudi v tej poslednji najbolj krvavi vojni smo bili zavezniki, in to je prav tisto, zaradi česar sprejemamo mi vsi veselej z zadovoljstvom obisk gostov britanskih pomorskih enot, saj se tudi sedaj, ko se svet spet boji za mir in ko ljudje zopet ne vedo, ali bodo morda jutri vnovič doživeli vojne grozote, smatramo za zavezniške. Za zavezniške se imamo zato, ker s skupno prizadevanjem, da bi ohranili mir, ker smo skupno v tem delu sveta na stroži proti napadalnim vojnim pustolovščinam, ker smo na straži miru.

Se zmerom mi je v najlepšem spominu moje sicer kratko srečanje in obisk med vojno pri vaših mornarskih enotah l. 1944, zlasti pa obisk na vašem rusilcu, ki se je imenoval »Black Moor«, ko sem potoval iz Barija na Vis. Prijateljski sprejem in gostoljubje pri poveljniku in mornarjih mi je ostal v najlepšem spominu.

Zavezniške sile so nam takrat na različne načine pomagale, pri čemer je imela večidel zasluge tudi vojna mornarica Vel. Britanije. Sam sem videl veliko prizadevanje vaše mornarice, da bi nam kar najbolj pomagala v boju proti skupnemu sovražniku. Videl sem, da vaši ljudje v vojni mornarici visoko cenijo naš boj in naše žrtve, tega pa naši narodi ne morejo tako naglo in lahko pozabiti. V vsem tem smo videli tudi naklonjenost do naših narodov in razumevanje njihovih težav. Takrat smo videli, kako vaši vojniki iskreno cenijo naše vojne napore in naše žrtve.

Prepričan sem, da bo ta zavezniška solidarnost in prijateljski volja, ki sta prišla do izraza v minulih veliki vojni, ostala tudi v prihodnje na srečo narodov Vel. Britanije in nove Jugoslavije.

Dvigam to čašo na zdravje in dolgo življenje Njenege veličanstva kraljice Elizabete, za blaginjo narodov vaše države in kraljevstva ladjevja in na Vaše zdravje, gospod admiral!

Po zdravici maršala Tita je spregovoril britanski veleposlanik g. Iwo Maletti, ki je med drugim dejal:

»Gospod maršal! Rad bi se vam zahvalil za Vaše besede o državi, ki jo imam čast zastopati v Jugoslaviji, in izraziti enake želje za prijateljstvo med našimi narodi, ki ste jih malo prej izrazili. Naši narodi, ki si sedaj skupno prizadevajo, da bi ohranili mir, skušajo izboljšati usodo preprostega človeka obeh naših držav.

Dvigam to čašo na zdravje predsednika vlade FLRJ in jugoslovanskih narodov.»

Admiral Mountbatten je potem izrekel maršalu Titu tole zdravico:

»Vaša ekscelencija, gospodje in gospe! Jugoslovanska pristanišča so vselej privabljala britansko mornarico in je le-ta zmerom rada obiskovala Jugoslavijo. V preteklosti sem obiskal Split, Dubrovnik, Pulj in trikrat Brion, včeraj pa sem prvokrat obiskal Reko. Zelo nas veseli, da vnovič na ta način obiskujemo Jugoslavijo.

Kot sem včeraj dejal, vidijo naši ljudje tudi sami duha, ki prežema vaše ljudstvo v naporih za izgraditve svoje države. Upamo, da bodo naši ljudje, ki stopajo na kopno z naših ladij, pripomogli k temu, da bi dobilo jugoslovansko ljudstvo pravilno podobo o britanskem narodu.

Mi smo zavezniki, ki so se združili za ohranitev miru in blaginje, delati sluzno za mir pa je mnogo boljše zavezništvo od zavezništva, ki se poraja v vojni.

Maršal Tito ob obisku na britanski križarki »Glasgow« prisostvuje defileju ladijske posadke, ki šteje okrog 900 mož. — Ob maršalu Titu stoji admiral Mountbatten, poveljnik britanskih pomorskih sil na Sredozemlju.

deli za herojski odpor, ki ste ga Vi in Vaši partizani nudili Nemcem. Predsednik vlade gospod Churchill je zavoljo tega sklenil, da vam bo nudil pomoč. Kot znamenje zaupanja v vašo predanost skupni stvari, je postal v Jugoslavijo svojega sina, ki se je tamkaj spustil s padalom.

Ob tej priložnosti se zahvaljujem admiralu Manoli za njegovo ljubeznivost in pomoč med obiskom in poudarjam svoje zadovoljstvo, da sem se seznanil s admiralom Jerkovičem in admiralom Micunovićem.

Dvigam to čašo na zdravje jugoslovanskih orožarjev sil ter njihovega voditelja v miru in vojni, obrambnega ministra maršala Tita.

Na Dunaju bodo odkrili spomenik Nikoli Tesli

Dunaj, 27. junija. V tehničnem muzeju na Dunaju bodo 29. t. m. odkrili spomenik jugoslovanskemu znanstveniku Nikoli Tesli. Ta spomenik, ki je delo kiparja Ivana Meštrovića, je

Zastopnik Carnegieje ustanove v Beogradu

Beograd, 27. junija. Danes dopoldne je prispel z letalom v Beograd John Gourmagtigh, direktor evropskega centra Carnegieje ustanove, da bi vzpostavil zvezo z jugoslovanskimi znanstveniki. Med svojim bivanjem v Jugoslaviji bo razpravljal z jugoslovanskimi znanstveniki o redakciji študije o aktivnosti Jugoslavije v OZN. Podrobne študije pripravljajo tudi Velika Britanija, Francija, Kanada, Belgija, Egipt in Indija. Direktorja evropskega centra sta podpravljal na letališču minister dr. Milan Bartoš in profesor Radičević Davidović, direktor inštituta za mednarodno politiko in gospodarstvo. Dopoldne je Gourmagtigh obiskal predsednika Zveznega sveta Simića in ministra Bartoša.

Dr. Vladimir Prelog — častni doktor zagrebške univerze

Zagreb, 27. junija. Zbor rednih in izrednih profesorjev zagrebške univerze je podelil častni naslov doktorja h. c. doktorju Vladimiru Prelogu, profesorju švicarske zvezne visoke tehnične šole v Zürichu. Ta visoki akademski naslov mu je bil podeljen za njegove uspehe na področju farmaceutike in prirodoslovne vede, zlasti pa na področju organske kemije. Profesor Prelog je za profesorjem Ružičko drugi Jugoslovanc na švicarski tehniški visoki šoli v Zürichu, ki je bil odlikovan s tem častnim naslovom.

Zastopniki Židov iz FLR Jugoslavije na evropski konferenci

Beograd, 27. junija. Predsednik Zveze židovskih občin FLRJ dr. Albert Weiss in član izvršnega odbora Lewy sta odpotovala na evropsko konferenco svetovnega židovskega kongresa, ki bo 29. junija v Londonu. Na tej konferenci bodo pretrpeli položaj Židov v raznih državah, sodelovanje svetovnega židovskega kongresa v OZN, politične in organizacijske probleme svetovnega židovskega kongresa in vprašanje židovske kulture.

Nad 1000 inozemskih turistov na Jadranu

Turistična sezona na Jadranu je v polnem razmahu. Zanimivo je, da je v posameznih turističnih krajih relativno več inozemskih gostov, kakor se je moglo pričakovati. V Opatiji je sedaj 900 gostov, od tega 300 tujevcv, v Crikvenici je od 500 gostov nad 100 tujevcv, v Dubrovniku je med 1000 gosti 300 tujevcv. Vsega skupaj je sedaj na Jadranu nad 1000 gostov iz inozemstva. Za mesec julij in avgust je prijavljenih še več skupin turistov iz inozemstva, tako da bodo na Rabu, v Opatiji, Crikvenici, Dubrovniku, Splitu itd., zasedeni vsi hoteli. Na razpologo je še precej sob v zasebnih hišah.

Najvažnejša točka zasedanja Donavske komisije

Galac, 27. junija (Tanjug): Na VI. zasedanju Donavske komisije je najvažnejša točka — jugoslovanski predlog za revizijo poslovnika Donavske komisije in statuta o organizaciji sekretariata in aparata komisije. Ta vprašanja bodo verjetno začeli proučevati danes ali jutri.

Na prvi seji komisije v ponedeljek je večina brez vsake

Grška parlamentarna delegacija obišče Jugoslavijo

Beograd, 27. junija. Grška parlamentarna delegacija, ki bo obiskala Jugoslavijo na povabilo Ljudske skupščine FLRJ, pride v Beograd 6. julija zvečer in bo ostala v naši državi do 17. julija. Člani delegacije vseh grških parlamentarnih skupin se bodo 7. julija udeležili proslave Dneva vstaje srbskega naroda v Beogradu ter položili venec na grob Neznane junaka na Avali. Pozneje bodo obiskali Sarajevo, Zagreb, Ljubljano in Skoplje. Po vrnitvi v Beograd bodo imeli sestanki s poslanci Ljudske skupščine FLRJ. — Ljudska skupščina FLRJ je poslala povabilo tudi turškemu parlamentu ter predlagala, da bi prišli poslanci v našo državo konec julija ali v drugi polovici avgusta.

Sestanek strokovnjakov in predstavnikov Mednarodne banke
Beograd, 27. junija. Sredi prihodnjega meseca se bodo sešli v Beogradu predstavniki Mednarodne banke in naši finančni strokovnjaki. Ob tej priložnosti bodo obravnavali dodeljevanje druge tranše posojila, ki ga bo Jugoslaviji dobavila Mednarodna banka.

Varnostni svet zavrnil sovjetski predlog
New York, 27. junija (AFP): Varnostni svet je večeraj zavrnil sovjetski predlog, naj bi pozvali vse države, da ratificirajo ženevsko konvencijo iz leta 1925, ki preprečuje bakterio, rloško vojno. Za ta predlog je glasoval samo sovjetski delegat Malik, ostalih 10 članov sveta pa se je vzdržalo glasovanja. Sovjetski delegat Malik je izjavil, da je glasovanje dokaz, da ZDA nečejo ratificirati ženevske konvencije. Ameriški delegat je ponovil svoj prvotni predlog, da bi poslali sovjetsko resolucijo v razpravo komisiji za razorožitev. Prihodnja seja Varnostnega sveta bo 1. julija.

Na Koreji novi boj, pogajanja pa odložena
Tokio, 27. junija (UP): Po sporočilu Združenega poveljstva je 150 lovskih bombnikov vno- vič napadlo električne naprave v Severni Koreji. Napadene so bile naprave v Fusanu in Cosenu, kjer so bili uničeni transformatorji, kontrolne naprave in centrale, ki niso bile zadete pri bombardiranju v ponedeljek in torek. Letala Združenega poveljstva so večeraj poleg tega bombardirala 9 preskrovalnih področij neposredno za severnokorejsko frontno črto. Na ostalih delih bojišča so bili še manjši boji. Kitajske in severnokorejske izvidne čete so izvedle več brezuspešnih napadov. — Na predlog zastopnika Združenega poveljstva so pogajanja za premirje na Koreji odložena za 3 dni.

Doba napredka v deželah latinske Amerike

Rio de Janeiro, 27. junija. (Tanjug) Predsednik republike Gautale, Jakob Arbenz, je potrdil zakon o agrarni reformi, ki ga je pred kratkim sprejel parlament kljub ostremu odporu veleposelnikov. Zakon določa odpravo fevdalne posesti in kapitalističnih proizvodnih metod v kmetijstvu. V zakonu je prav tako rečeno, da je njegov cilj odpraviti izkoriščanje revnih kmetov in dinarjev. Zemljo latifundistov bodo zaplenili in razdelili med kmete; agrarno reformo bo izvedel nacionalni odbor, ki bo začel delati dne 1. julija.

S to novico prihaja Guatemala že drugič v letošnjem letu v ospredje mednarodnih dogodkov. Svetovni tisk že od letošnjega februarja, ko je guatemalska republika zmagnala v sporu z ameriško družbo »United Fruit«, pogostokrat komentira dogodke v deželah ob Karibskem morju, nazadnjaški del ameriškega tiska pa zaskrbljeno ugotavlja upadanje »ameriškega vpliva«. V obeh primerih so namreč ukrepi guatemalske vlade naprjeni proti zasebnikom, po večini ameriškim, ki si kot lastniki velepossestev in nad 50% sadnih plantaž skušajo obdržati pravice, ki so si jih izsilili pred 50 leti, ko so v

diskusije privolila na razpravljanje o jugoslovanski zahtevi. Ni pa izključeno, da bo tudi večina predložila svoj načrt poslovnika. Za primer, da sovjetska večina v Donavski komisiji ne bi prišla s svojim načrtom poslovnika, je verjetno, da bo izbrala kak drug način za boj proti jugoslovanski zahtevi. Večina lahko sprejme sklep, da se to vprašanje odloži na prihodnje zasedanje ali na morebitno izredno zasedanje. Sovjetska večina bi tudi lahko predložila in sprejela take odstavke, ki bi oslabili najvažnejša načela jugoslovanskega načrta poslovnika.

Jugoslovanski načrt določa ustanovitev izvršnega odbora iz zastopnikov vseh držav članic, da bi vodil posle Donavske komisije med njenimi zasedanji. Jugoslovanski poslovnik bi omogočil kolektivno upravljanje Donavske komisije, v katero bi samo na ta način prinesli demokracijo načela, ki so sprejeta v mnogih mednarodnih organizacijah zlasti v OZN. Samo na ta način bi enakopravna udeležba držav članic pri delu Donavske komisije lahko zamenjala popolno sovjetsko dominacijo v tej organizaciji.

Na današnji seji Donavske ko-

misije so madžarski, češkoslovaški, bolgarski in romunski predstavniki sprejeli jugoslovanski zahtevo, da se že na tem zasedanju obravnava revizija pravilnika donavske komisije. Madžarski delegat je ponudil Jugoslaviji mesto pomočnika tajnika, dva šefa v notranji službi komisije, pomočnika glavnega blagajnika in enega jurista. Razprava o jugoslovanski zahtevi se bo nadaljevala jutri dopoldne. Pričakujejo, da bosta jutri govorila sovjetski in jugoslovanski delegat.

Delegacija FLRJ na mednarodni konferenci za javni pouk

Beograd, 27. junija. Na XV. mednarodni konferenci za javni pouk, ki bo od 7. do 16. julija v Zenevi, bosta sodelovali tudi jugoslovanski delegati Mitra Mitrović, minister-predsednik Sveta za prosveto, znanost in kulturo vlade LR Srbije, in Slavka Kratky, direktor gimnazije v Beogradu. Konferenco prireja UNESCO in mednarodni urad za prosveto. Na konferenci bodo razpravljali posebej o šolanju žensk v raznih državah. Govorili bodo tudi o pouku naravoslovnih ved v srednjih šolah in o splošnem napredku, ki je bil dosežen v prosveti in šolstvu leta 1951/52.

ODMEV V RIMU

(Ob izboljšanju odnosov med FLRJ in Avstrijo)

»Taka nezastidljiva provokacija! Pomislite, hočejo mir s sosedi.«

Argentinski tisk se je spomnil na vojnega zločinca Paveliča

»Vlada ne bi smela dajati za točišča fašistom in nacistom, kajti navzočnost takih ljudi nas ne sme pustiti ravnodušne. V Buenos Airesu živi, kakor ve ves svet, Pavelič, ki je bil med okupacijo zaveznik italijanskih fašistov in eden izmed največjih zločincev svojega časa.«

Tako piše argentinski list »Corejo da Mañaa«, ki izhaja v Buenos Airesu, povod njegovega pisanja pa je program tako imenovane »hrvatske republikske stranke«, ki je bil objavljen v Buenos Airesu v ustaskem glasilu »Hrvatska republika«, prej »Hrvatska«. »Stranka« zahteva razkosanje Jugoslavije in ustanovitev velike Hrvatske, ki bi potem za odškodnino prepuščala Italiji obe coni STO.

Ta program se je zdel tudi

argentinskemu tisku preveč in zato se zdaj spominja na vojnega zločinca Paveliča, o katerem je pisal prej imenovani argentinski list, da je brez dvojne tvorec vseh načrtov in programov ustaškega emigrantskega glasila.

Vojni zločinec Pavelič je s pomočjo begunskih ustaških duhovnikov in njihovih pokroviteljev pri Vatikanu že avgusta 1948 odpotoval iz Italije v Argentino. Pokrovitelji so mu pridobili potni list na tuje ime od mednarodnega Rdečega križa in znani ustaški duhovnik dr. Draganović, ki živi od konca vojne v Rimu, ga je spremljal na potovanju. Argentinska oblastva so morala že od začetka vedeti, da se skriva pod tujim imenom vojni zločinec Pavelič, ki to skrivanje ni bilo težko, kajti pri argentinski direkciji za emigracijo je bil takrat nameščen — ustaški vojni zločinec Ciro Cudina. Nekaj mesecev po svojem prihodu v Buenos Aires je dobil Pavelič na novo izmišljeno ime argentinsko osebno izkaznico in pred očmi argentinske oblasti je imel celo vrsto sestankov z različnimi skupinami ustaških begunccev v glavnem mestu in tudi v drugih krajih Argentine. Taki sestanki so bili večkrat v raznih župniščih, nekoč pa tudi na državnem kmetijskem sestanku v kraju Tranquera Santa Rosa. Meseca junija 1950 se je Pavelič v Buenos Airesu postal emigrantskega časopisa »Hrvatska«, odstavil takratne urednike ter napravil časopis za glasilo tako imenovane »hrvatske državotvorne stranke«, ki se zdaj imenuje »hrvatska republikanska stranka«. Lani aprila je sestavil tudi v Buenos Airesu svojo »hrvatsko vlado«, ki ima za člane same, že ob koncu vojne razglašene vojnega zločince.

V glasilu svoje »stranke« in »vlade« je Pavelič napisal in podpisal več člankov, argentinskim oblastem pa gotovo niso ostale prikrite tudi najrazličnejše njegove okrožnice, med njimi tudi tista, ki preprečuje hrvatskim emigrantom sprejemati argentinsko državljanstvo, ker morajo biti pripravljeno zapustiti deželo, v kateri uživajo gostoljubje, kadar jih bo poklicala — »ustaska Hrvatska«.

V svojem članku je argentinski časopis »Corejo da Mañaa« tudi pisal, da Pavelič s svojo

Spomenik Stanetu Rozmanu

V počastitev 22. julija, dneva oborožene vstaje slovenskega naroda, bodo širom po Sloveniji odkrivali padlim borcem in žrtvam fašistične nasilja spomenike in spominske plošče. Med drugimi bodo odkrili tudi velik, nad tri metre visok spomenik narodnemu heroju Francu Rozmanu-Stanetu, padlemu komandantu Glavnega štaba Slovenije. Spomenik, za katerega je napravil načrt inž. Branko Kocmut, bodo odkrili 22. julija opoldne v Lokvah pri Crnomlju, na kraju, kjer je bil Stane smrtno ranjen 7. novembra l. 1944.

Ob odkritju spomenika, za katerega postavitev je dal pobudo Glavni odbor Zveze borcev NOV Slovenije, bo žalna svečanost. Nedvomno bodo bivši partizani in Stanetovi sodelavci ob tej priložnosti pohiteli v Lokve pri Crnomlju, da se ob tej svečanosti poklonijo njegovemu spominu.

Kominformovski vojni pred sodiščem v Bujah

Buje 27. junija. Pred krožnim sodiščem v Bujah se je začela razprava proti kominformovskemu vojnemu. Zagovajajo se Ant. Jugovac iz Buj, Gazetano Pegoraro iz Benet, Giuseppe Avanco iz Pirana, Anton Rak iz Dubrave, Giuseppe Solleri iz Trsta, Aldo Galucci iz Modene in Anita Salich iz Momjana. Vsi obtoženci so zbirali v jugoslovanski coni STO zaupne politične in gospodarske podatke ter jih izročali kominformovskemu vodstvu v Trstu. Obtoženci so prav tako rovarili proti ljudski oblasti.

Glavni obtoženec Anton Jugovac je priznal, da je dobil v kominformovskem sedežu v Trstu od kominformovskega funkcionarja Teod. Barbija navodila o podatkih, ki naj bi jih zbral v jugoslovanski coni in jih poslal kominformovskemu vodstvu v Trstu. Priznal je tudi, da je pridobil za to protiljudsko delo tudi drugih šest obtožencev. Razprava se nadaljuje.

Italijanski politični svetovalec v Trstu

Bivši italijanski konzul v New Yorku Aldo Mario Mazio je imenovan za italijanskega političnega svetovalca v Trstu. To imenovanje je posledica londonskega sporazuma, po katerem je bila nazivlj določbam mirovne pogodbe dogovorjena večja udeležba Italije v upravi angloameriške cone STO.

Šest tisoč mladincev v julijski izmeni na gradbiščih v Bosni

Na velika gradbišča v Bosni in Hercegovini bo prišlo v juliju blizu 6000 mladincev, med njimi jih bo več pot polovica gradila cesto in železniško progo v Jablanici. V tej izmeni bo sedem srednješolskih in študentskih brigad iz Slovenije in 2 beograjski študentski brigadi, Slovenska mladina bo delala večidel v Jablanici. Razen teh brigad bo prišlo po sporazumu s CK LM Bosne in Hercegovine do 1. julija v Jablanico tudi 1000 beo-

grajskih mladincev, ki bodo spoznavno z železniškimi gradbenimi podjetji gradili normalno- tirno progo Konjic-Jablanica. — Prva skupina 150 Beograjanov je že prispela na to gradbišče.

Znatno izboljšanje našega obalnega prometa na Jadranu

Reka, dne 27. junija. — Danes je dosegla naša ladjedelniška industrija nov velik uspeh. Jadranska linijska plova je izročila prometu prvo pri nas zgrajeno obalno potniško ladjo »Vladimir Nazora«, ki je danes pripula na Reko. Nova potniška ladja bo vozila časno na brzi progi Reka—Kotor. Ladja ima prostora za 780 potnikov. Opremljena je z dvema švicarskima motorjema po 525 konjskih sil in razvija brzino 15 milj na uro. To je naša najhitrejša ladja obalne plove. Potovanje z Reko do Kotora se bo skrajšalo za 1 dan in 1 noč. Nova ladja je izredno elegantna zunanosti ter je dolga 52, široka pa 8,5 metra.

Informbirovska cvetka

Belgijski list »Der Tage« je pred kratkim objavil članek o obisku delegatov na moskovski mednarodni gospodarski konferenci. Kot piše list, so delegati v Moskvi stanovali v odličnih hotelih, ki so bili zaenkrat posebej pripravljene, kajti v njih ni bilo niti enega ruskega gosta. Najbolj zanimiv odstavek članka je tisti, ki ugotavlja, da je bila vsa oprema hotela tujeje porekla. Kovinski predmeti so bili iz Nemčije, steklenina in pohištvo pa iz Češke. Porcelan in ostali pribor, ki so ga uporabljali v restavracijah, pa so bili vsi iz znanih evropskih hotelov v državah, ki so pod sovjetskim nadzorom. Vilice in noži so imeli žige dunajskega »Imperiala«, »Barnhala« na Semeringu, budimpeštanskih hotelov »Hungaria« in »Gellert«, bukušanskega »Sala Palas« itd.

Kako bomo praznovali Dan vstaje

V sredo dne 25. junija so se zbrali predsedniki okrajnih odborov Zveze borcev na konferenco, ki jo je sklical glavni odbor Zveze borcev, da bi se pogovorili o pripravah na praznovanje 22. julija Dneva vstaje. 22. julij, Dan vstaje našega naroda, bomo letos praznovali drugič. Organizacije Zveze borcev pripravljajo za to priliko vrsto večjih in manjših prireditev, da bi čim bolje proslavile ta naš praznik.

Osnrednja prireditev za ta dan bo štafeta partizanskih patrolj. Številne partizanske patrolje, sestavljene pretežno iz starih borcev in političnih funkcionarjev, bodo v osmih glavnih ter številnih stranskih smereh, razpredenih po vsej Sloveniji, obhodile okrog 3000 km in obiskale skoraj vse važnejše partizanske kraje. Te patrolje, ki se bodo izmenjavale na vsakih 5 ali 10 kilometrov, bodo obhodile naše gozdove po starih partizanskih poteh mimo številnih partizanskih grobov in spomenikov, prirejkah bodo mitinge in vojske akcije ter obnovljale spomine na posamezne dogodke iz narodnoosvobodilne vojne, razen tega pa bodo imele na razpolago dovolj časa, da bodo obiskovale tudi posamezne partizanske hiše, kjer so našli partizani v najtežjih dneh streho in radodarne roke ter se pomenile z nekdanjimi partizanskimi zaščitniki in dobrotniki o vsem, kar jih bo zanimalo, predvsem pa o njihovih težavah, kar bo glavni cilj teh obiskov. 21. julija na večer pred praznikom bo v Ljubljani na Kongresnem trgu sprejem teh patrolj, razen tega pa bodo vsepovsod po Sloveniji številne akademije, odkrivanja spomenikov in spominskih plošč padlim žrtvam ter druge podobne prireditve, v Mariboru pa pripravljajo celo poseben partizanski teden, ki bo trajal od 15. do 22. julija.

Tako veliko in široko zamišljeno praznovanje Dneva vstaje zahteva seveda temeljitih organizacijskih, še bolj pa političnih priprav, zaradi česar stoji organizacije Zveze borcev trenutno pred zelo velikimi in odgovornimi nalogami, ki pa so v veliki meri že opravljene.

Toda praznovanje Dneva vstaje nikakor ni le stvar organizacije Zveze borcev. 22. julij praznujemo v spomin na dan, ko je pred 11. leti počila na Slovenskem prva partizanska puška kot izraz upora našega naroda proti zločinskim naklepom okupatorja, ki je nametil našemu narodu nič več in nič manj, kakor najstrašnejše suženjstvo ter popolno fizično in duhovno smrt. 22. julij pomeni začetek oborožene vstaje našega naroda in začetek naše ljudske revolucije, ki je skupno z ljudskimi revolucijami pri ostalih jugoslovanskih narodih pod vodstvom Komunistične partije priborila našemu narodu ne le nacionalno, temveč tudi socialno osvoboditev. 22. julij pomeni nadalje začetek naše ljudske oblasti in rojstvo naše ljudske armade, posredno s tem pa tudi rojstvo naših tovarnih in hidrocentral, naših delavskih svetov, svetov proizvajalcev, ljudskih komun in vseh drugih že obstoječih in bodočih oblik najširše ljudske demokracije in samouprave ter s tem vedno lepšega in čedalje boljšega življenja najširših ljudskih plasti. 22. julij pa pomeni tudi začetek neizmerno težke in veličastne borbe, v kateri so nepo-

sredno kot partizani ali aktivisti, ali pa posredno kot podporniki, intermanciji, izseljenci in zaporniki sodelovali sto tisoči naših ljudi ter pretrpeli strahotne muke, medtem ko so deset tisoči izmed njih žrtvovali tudi svoje življenje. Skratka, 22. julij pomeni začetek novega življenja pri nas in obenem naš največji ponos in še večji ugled v svetu, ugled, ki še vedno naša raša, ker gradimo socializem po zaslugi naše Partije na svoj, to je našim razmeram in našemu okusu ustrežajoč način in se ne pustimo izkoriščati od nikogar, ter je zaradi tega eden največjih mejnikov v zgodovini našega naroda ter eden največjih praznikov vseh naših delovnih ljudi.

Iz vsega tega sledi, da je tudi organizacija praznovanja Dneva vstaje stvar vseh množičnih organizacij, in ne samo Zveze borcev in da so le-te dolžne, da store vse, da bomo ta dan vsepovsod praznovali kar najlepše. Iz mnogih krajev smo že sprejeli poročila, kako bodo posamezne organizacije AFZ občistile in uredile partizanske grobove ter okrasile spominske

plöße in spomenike. Ponekod se frontne in druge organizacije pripravljajo, da bodo z mlaji ter s cvetjem in zelenjem okrasile vasi, skozi katere bodo šle patrolje. Kulturna društva pripravljajo pevске in recitacijske točke, s katerimi bodo sprejele patrolje na določenih mestih. Razna telesovzgojna in športna društva bodo imela večje in manjše telovadne nastope in športne prireditve, skupaj s predvojsko vzgojo in rezervnimi oddelki pa pripravljajo patroljam zasede. Tudi protiletalska zaščita in gasilci bodo zlasti po večjih industrijskih središčih priredili svoje vaje, vse te organizacije skupaj s sindikati pa bodo na večer pred praznikom pripravile kresove in pripravile ljudska rajanja, na Dan vstaje pa bodo organizirale množične izlete v neštete partizanske kraje in vasi. Vse to dokazuje, da je akcija za čim boljše praznovanje Dneva vstaje že v polnem teku in da je že zajela najširše plasti našega ljudstva, vendar pa potekajo poslednji dnevi, da se na 22. julij pripravijo tudi tiste organizacije, ki tega doslej še niso storile. —ms—

Obdavčenje presežkov plačnega fonda

Zakon o družbenem prispevku in davkih določa, da se ne plača davek od tistega dela dohodka podjetja, ki predstavlja redni plačni fond. Pač pa se plača davek od presežka plačnega fonda, se pravi od tistega dohodka, za kolikor plačni fond presega normalne zasluzke.

Ker večji dohodek oziroma večji plačni fond nista vselej zasluga delovnega kolektiva, ampak včasih tudi rezultat izjemnih položaja podjetja ali drugih okoliščin, ne bi bilo prav, če bi dopustili prevelike razlike med podjetji oziroma prevelike razlike nasproti povprečnemu zaslugi v posameznih panogah. Zato se pripravljajo uredba o davku na presežek plačnega fonda, po kateri se bo štel kot presežek plačnega fonda tisti znesek, za kolikor plačni fond presega z uredbo določen povprečni normalni zaslužek, ki bo znašal za delavce in uslužbence 9000 din na mesec, za vajence pa toliko, kolikor znaša predpisana nagrada. Za nekatere panoge bo ta povprečni normalni zaslužek tudi večji, tako n. pr. za premogovnike 11.250 din in za metalurška podjetja 10.500 din. Zvezni finančni minister bo lahko tudi posameznim skupinam podjetij ali posameznim podjetjem določil do 25% višji neoddavčni povprečni zaslužek. Po posebnih predpisih za državna kmetijska podjetja ta posvetva ne bodo vplačevala davka na presežek plačnega fonda v državni proračun, ampak v rezervni sklad za primer elementarne nesreče ali slabe letine.

Presežek plačnega fonda bo obdavčen po progresivni lestvici. Če bo doseženi plačni fond presegel normalni plačni fond, izračunan na podlagi določenega povprečja, za več kakor 10%, bo treba odvzeti kot davek 20% tega presežka. Pri večjih razlikah se bo davčna stopnja dvigala in sicer tako, da bo pri presežku 100% znašal davek 70% presežka.

Ta način obdavčenja presežka plačnega fonda bo dopuščal kolektivom dovolj možnosti, da z večjim prizadevanjem pri delu, z varčevanjem, z boljšo organizacijo dela itd. dosežejo večji dohodek oziroma si ustvarijo »boljše plače«. Če bo kolektiv dosegel presežek plačnega fonda po tem načinu urejeno na podoben način, kakor smo ga zgoraj nazakovali za ostalo gospodarstvo. Ker pa so v trgovini večje možnosti presežanja normalnega plačnega fonda, se bo davčna stopnja pri presežku plačnega fonda nad 100% nadalje stopnjevala, tako bo pri presežku nad 500% dosegl davek 95% presežka.

Do uveljavljanja novih predpisov je predsednik zveznega sveta za blagovni promet s posebno odločbo (Uradni list št. 31/52) predpisal, da se znesek, ki ostane po obdavčenju presežka plačnega fonda na podlagi začasne lestvice, v celoti porabi za povečanje plačnega fonda (doslej je 75%); če pa je presežek plačnega fonda večji kakor 130%, se za povečanje plačnega fonda porabi znesek, ki ustreza presežku 130%, ostanek pa se zaenkrat ne razdeli. Po osnutku nove uredbe se bo ta ostanek štel, kakor da je dosežen po uveljavljenju te uredbe.

Do uveljavljanja novih predpisov je predsednik zveznega sveta za blagovni promet s posebno odločbo (Uradni list št. 31/52) predpisal, da se znesek, ki ostane po obdavčenju presežka plačnega fonda na podlagi začasne lestvice, v celoti porabi za povečanje plačnega fonda (doslej je 75%); če pa je presežek plačnega fonda večji kakor 130%, se za povečanje plačnega fonda porabi znesek, ki ustreza presežku 130%, ostanek pa se zaenkrat ne razdeli. Po osnutku nove uredbe se bo ta ostanek štel, kakor da je dosežen po uveljavljenju te uredbe.

Do uveljavljanja novih predpisov je predsednik zveznega sveta za blagovni promet s posebno odločbo (Uradni list št. 31/52) predpisal, da se znesek, ki ostane po obdavčenju presežka plačnega fonda na podlagi začasne lestvice, v celoti porabi za povečanje plačnega fonda (doslej je 75%); če pa je presežek plačnega fonda večji kakor 130%, se za povečanje plačnega fonda porabi znesek, ki ustreza presežku 130%, ostanek pa se zaenkrat ne razdeli. Po osnutku nove uredbe se bo ta ostanek štel, kakor da je dosežen po uveljavljenju te uredbe.

V Srbiji prepovedano zaposlovanje študentov iz drugih republik

Predsedstvo vlade LR Srbije je objavilo vsa podjetja in ustanove v republikah, da je vlada prepovedala zaposlovanje študentov iz drugih republik in sprejemanje uslužbencev, ki so premeščeni v notranjost države, v beograjske ustanove.

Zaposlovanje diplomiranih študentov s fakultet in visokih šol urejuje sekretariat vlade. Brez njegovega soglasja ustanove ne podjetja ne morejo zaposliti niti enega študenta. Studente bodo zaposlili po tem, v kateri republiki so diplomirali ali študirali, in ne po tem, v katero republiko spadajo po rojstvu. Ustanove in podjetja smejo dajati štipendije samo študentom iz svojih republik.

Prepovedano je tudi zaposlovanje uslužbencev, ki so premeščeni v notranjost države, in sicer bodisi honorarno, bodisi kot zunanje sodelavce.

PARTIJSKE FRONTNE IN SINDIKALNE ORGANIZACIJE!

ODBORNIKI OKRAJNIH LJUDSKIH ODBOROV!

Ponatisniki smo ekspoze podpredsednika vlade in zunanega ministra FLRJ Edvarda Kardelja:

»O PREDLOGU SPLOŠNEGA ZAKONA O LJUDSKIH ODBORIH«

ki vam je nujen za razpravljanje o delu ljudskih odborov. Pri skupnih naročilih nad 10 izvodov 10%, popusta! Cena brošure je 15 dinarjev. Dobite in naročite jo lahko pri vseh prodajnicah »Slovenskega poročevalca« in v upravi v Ljubljani, Copova 50/III.

Nov plačilni sistem v trgovini

V trgovini oblikujejo sedaj plače se po ur... o plačah oseba v trgovini, ki je začela veljati lani v začetku leta. Da se zagotovi postopen prehod na plačevanje trgovskega oseba po načelih novega finančnega sistema, so bila letos v februarju izdana začasna navodila o plačevanju oseba v trgovini. Ker pa bo treba tudi plačni sistem v trgovini spraviti v sklad s plačilnim sistemom v ostalem gospodarstvu, so v zveznem svetu za blagovni promet izdelali osnutek nove uredbe.

Po tem osnutku bi tudi v trgovini z industrijskimi izdelki opustili določanje individualnih marž in bi se stroški trgovine pokrivali iz ustvarjenega kosmatega dohodka, t. j. iz razlike med nabavno in prodajno ceno. Višina zasluga posameznega delavca ali uslužbenca oziroma od uspeha delovne skupine. V osnutku so določene tudi enkratne nagrade (premijske) za posebno prizadevanje posameznikov ali skupin za povečanje prometa ali zmanjšanje stroškov.

Obdavčenje presežka plačnega fonda po tem načinu urejeno na podoben način, kakor smo ga zgoraj nazakovali za ostalo gospodarstvo. Ker pa so v trgovini večje možnosti presežanja normalnega plačnega fonda, se bo davčna stopnja pri presežku plačnega fonda nad 100% nadalje stopnjevala, tako bo pri presežku nad 500% dosegl davek 95% presežka.

Do uveljavljanja novih predpisov je predsednik zveznega sveta za blagovni promet s posebno odločbo (Uradni list št. 31/52) predpisal, da se znesek, ki ostane po obdavčenju presežka plačnega fonda na podlagi začasne lestvice, v celoti porabi za povečanje plačnega fonda (doslej je 75%); če pa je presežek plačnega fonda večji kakor 130%, se za povečanje plačnega fonda porabi znesek, ki ustreza presežku 130%, ostanek pa se zaenkrat ne razdeli. Po osnutku nove uredbe se bo ta ostanek štel, kakor da je dosežen po uveljavljenju te uredbe.

Brzjavka V. proletarske črnogorske brigade maršalu Titu

Beograd, 25. junija. Udeleženci proslave desetletnice V. proletarske črnogorske brigade so poslali maršalu Titu pozdravno brzjavko, v kateri mu bivši in sedanjji borci iz slavne brigade izražajo pripravljenost za izpolnitev slaherne vojaške naloge.

»Obljubljamo Vam, ljubljani naš maršal«, pišejo v brzjavki, »da bomo gojili drage spomine iz slavnih dni naše revolucije, da bomo ob zgledih takih junakov, kot je bil naš prvi poveljnik Sava Kovačević, učili junštva mlade borce in starešine. Varovali bomo nerazdružljivo enotnost in pripravljeni smo, da vsak trenutek s proletarsko požrtvovalnostjo in vztrajnostjo skupno z vsemi delovnimi ljudmi naše države nastopimo na branik pridobitve naše revolucije in naše socialistične graditve.«

V borbi za rentabilnost so pozabili na človeka

Ze nekaj mesecev so v ospredju problemov mariborskih delovnih kolektivov odpušči odvisne delovne sile, katerim se marsikje ne morejo izogniti, če hočejo ohraniti rentabilnost proizvodnje. Ta ukrep je brez dvoma eden tistih, ki terjajo največ skrbne obdelave in temeljito proučitev vsakega posa, mezneg primera, ko gre za odpuščanje delavca ali nameščenca. Predvsem pa terja to delo skrb za človeka in njegovo bodočnost.

Sindikalne podružnice, ki imajo pri reševanju teh problemov največjo odgovornost, so v mnogih mariborskih podjetjih znale preprečiti nepravilnosti pri odpuščenju in kršitve zakonitosti. Sam Krajevni sindikalni svet je obravnaval čez 600 odpuštov, ki so jih po uredbi predložila vodstva podjetij v potrditev. To so odpušči vseh, ki imajo nad 10 let službe, vse ženske in vsi primeri odpuščenj, kjer gre za več kot 5 ljudi. Komisija pri sindikalnem svetu je doslej za imenila 120 predlogov, kajti po uredbi podjetje ne more odpuščati človeka, če nima soglasja Mestnega sindikalnega foruma. Razen Delavnic državnih železnic so vsa podjetja zavrnitev sprejela. Republiški svet arbitraže je ovrgel tudi pritožbo Delavnic drž. žel. kot neutemeljeno ter s tem potrdil pravilen postopek Krajevnega sindikalnega sveta v Mariboru, ki skrbi za zaščito vseh, katere bi odpušči vrstili med socialno ogrožene.

Razen Krajevnega sindikalnega sveta posveča vso skrb zakonitosti pri odpuščanju delovne sile tudi Mestni ljudski odbor, ki rešuje vsa sporna vprašanja s pomočjo Sveta za arbitražo, čigar predsednik je član MLO. Ta organ je od izvolitve, od 12. maja do danes obravnaval nad 150 pritožb prizadetih delavcev in nameščenecv. Polovico pritožb odnuščenih je rešil tako, da je odločbo o odpuščju razveljavil. Glede na to, da so odpuščji še v teku in je treba napraviti konec brezdušnosti ohraniti nekaterih voditeljev podjetij do ljudi, je vredno osvetliti nekaj najzanimivejših primerov nepravilnih odpuščenj v mariborskih kolektivih.

Dasi noseče in doječe matere čitni zakon že sam, so v Delavnicah državnih železnic mesec dni po porodu odpuščili delavko-mater dveh otrok, Matildo Carli. Na obravnavi je zastopnica podjetja (personalni referent) izjavila, da ni vedela, da je žena doječa mati. Razen tega je že sama motivacija v odločbi, — da je v službi pri istem podjetju mož, — brez podlage, ker tudi možu, ki je pravkar prišel od službenja kadrovskega roka, še ne pripadajo otroške doklade. Če bi obveljala odločba podjetja, bi bila družina Carllove gmotno občutno prizadeta, zato jo je Svet za arbitražo razveljavil.

Nič manj ni zadelo odpoved priletne Franciške Rožmanove, zaposlene na železniški postaji. V svojih 23 letih službe nism bila nikdar kaznovana, niti neupravičenih izostankov, tudi bolehal nisem in zdaj mi manjka le še 2 leti do upokojitve. Zivim iz rok v usta, piše žena, ki je po odločbi Sveta za arbitražo ostala še dalje v službi. Vendar se na železnici nad njeno usodo niso pred tem nič zamislili!

Mnogokrat se izgovarjajo zastopniki podjetij, da so prizadete odpuščili zaradi disciplinskih prekrškov, vendar je obravnavanje posameznih primerov pokazalo pravi nasprotno — odpuščeni ni bil nikdar prej kaznovan, odpušč naj bi bil torej prva in zadnja kazen? V

večini primerov podjetja tudi ne dajo odpuščjenim potrebne pravne pouka ob izročitvi odločbe in mnogi zamudijo 8-dnevni rok za pritožbo. Jasno je, da je razmeroma največ nepravilnosti pri odpuščjenih ugotovljenih v podjetjih, ki so odpuščili največ delavcev. Vendar ni pri Delavnicah državnih železnic to edini vzrok za številne protizakonitosti, ki so jih zagrešili. Nekaj primerov nam potrjuje, da so vzroki predvsem v slabi budnosti sindikalne organizacije, ki so prepuščile izbiro odvisne delovne sile odločkovodcem. Viljem Menegalijski, devetnajstletni strojni ključavničar, kakor vse kaže, ni bil všeč vodji oddelka. Postavil ga je v spisek odvisne delovne sile, dasi ga je Železniška industrijska šola usposobil za brkone prav zato, ker rabila kadre. Fantu so manjkali le še trije meseci do vstopa v JA in mojevr mu je dejal, da lahko gre ta čas nabirati gobe. Mladenič je bil med vojno z vso družino v taborišču, nato pa pri partizanih, kjer je postal oče 80% invalid. Ljudska oblast mu je pomagala do strokovne izobrazbe, zdaj pa naj bo zaradi mojstra, ki morda kljub svojim letom ni

Izpolnili so svojo dolžnost do skupnosti zato je treba staroupokojevcem v njihovi borbi za obstanek brez odlašanja, s odločnimi ukrepi omiliti stisko, v kateri žive

Kakor govore, bo prevedba staroupokojevcem v doglednem času urejena, s čimer bo težavno gospodarsko stanje staroupokojevcem v skorajšnji bodočnosti znatno omiljeno.

Pozanimal sem se za življenje staroupokojevcem, kakor žive in jih obiskal nekaj tudi na domu.

Primer: Staroupokojevec z 2495 dinarjev pokojnine.

Moža poznam še iz službene dobe. Izpučen je ključavničarske obrti in je bil v službi pri železnici kot vozovni preglednik. Zaradi obolenja na kostni tuberkulozi kot posledici neke nezgode so ga zdravili nekaj mesecev v nekem obmorskem zdravilišču, nato pa so ga kmalu predčasi upokojili. Pokojnina ni velika in treba se je bilo ozreti po kakšnem priložnostnem zaslužku. Kot zaželen profesionist ga je dobil pri nekem privatnem mojstru. S palico hodi na delo in kakor sam ravi, mora med delom večkrat posesti, ker ga noge ne drže dlje časa stati. V takih okoliščinah, je to pač trdno zaslužen kruh. Sam pravi, da se zdalec ni polnovredna delovna moč, ker zaradi zdravstvenega stanja ne more biti in je temu primerno za svoje delo le malenkostno honoriran. — Zaslužek niti ne doseže višine pokojnine, vendar kolikor je, je le v pomoč v vzdrževanju gospodinjstva.

Sedaj pa se ta skrb: Mojevr ga je iz strahu pred kaznijo socialno zavaroval, kar sicer mora biti, upokojevec pa se sedaj upravičeno boji, da bo moral določeni del pokojnine vračati Upravi socialnega zavarovanja kot dvojni zaslužkar.

V tako težavnih pogojih, v kakršnih mož s trudom zasluži toliko, za kolikor bi morala biti

njegova pokojnina višja, naj torej, ko bo pozvan in če bo pozval, vrača del svoje zadanje razmere neznatne pokojninee!

Izbral sem si za primer kot enega najzanimivejših in tudi ostanim pri njem. Tako in še slabše, kjer zaradi bolezni ali starosti ni možni dodatnega zaslužka, živi večina staroupokojevcem.

Zivljenjska raven pri staroupokojevcem torej ni kaj zavdanja vredna. To moramo povedati na ves glas, ker ne smemo trpeti, da bi se godila kakšnemu slouju, ki je skupnosti že prispeval svoj delež, socialna krivica in to v državi, kjer z vzajemnimi močmi gradimo socializem, ki naj bo na naših izkustvih vzor vsem ostalim delovnim ljudstvom sveta.

Tudi z nadomestkom za prehranbene bone in z vrednostjo industrijskih in monopolskih bonov ne bo izmed staroupokojevcem nihče obogatel, ker so le prispevek k vzdrževanju. Zene

Zato ni z ničimer opravičljivo, da odbija pošta po svojih predpisih ob dostavljanju pokojnin še dostavnino v višini lestvice.

Dostava pokojnin naj bo brezplačna. Ako pa že mora biti poravnana, naj nosi dostavnino tisti, kdor nakazuje pokojnino, to je, Uprava za socialno zavarovanje, ne pa upokojevec. Pokojnina ni nikak darilni paket od strica iz Amerike, marveč je trdo prislužena stvar, zato — pokojnini spoštovanje!

Jože Vrbovec.

Kako so pri Mestnem vodovodu v Mariboru razdelili nagrade

Pred šestdesetimi leti so v Mariboru položili od bive kadetnice do Pohorja vodovodne cevi. Pozneje je bil vzgredeno s tem vodom položen še en vod. Ker so ugotovili, da se izkorišča samo nova inštalacija, je bilo vodstvo Mestnega vodovoda, menjava in popravila, ki so jih izvedli vodovodni delavci, ki jih niti v delu nista, čeprav bi bilo še razumljivo, da je bila nagrada čistiška, ker je direktorju sadila in okopala krompir, pa je tako uslugi lažje plačati iz tujeja kakor iz lastnega žepa. Naj se poudarja, da je pri izkavanju vodovodnega dela le deset stalnih delavcev Mestnega vodovoda, drugi pa so bili priložnostni. Izmed teh desetih je bilo nagrajenih samo pet,

medtem ko so bili vsi uslužbeni podjetja brez razlike deležni nagrad. Tako je prejelo 5 delavcev 10.000 din. in direktor pa 20.000 din! Sedaj je vprašanje, kaj pravi, da je pri izkavanju vodovodnega dela le deset stalnih delavcev Mestnega vodovoda, drugi pa so bili priložnostni. Izmed teh desetih je bilo nagrajenih samo pet,

Za štiri (4) dinarje

Vesbina naslednjega dopisa priča, da dolge korenine tetke birokracije ponekod še vedno niso spozdrezane. Kako natančno poslujejo še danes v belokranjskem rudniku rjavega premoga Kanižarica, dokazuje naslednji dopis, ki so ga 19. t. m. poslali iz tega rudnika pekarni MLO — Crnomelj.

V zvezi okrožnice Glavne direkcije premoga LRS, št. Gosp. II. — 142/SK/Gr od 2. IV. 1952. glede prodajne cene premoga, Vam sporočamo, da smo mogli preračunati premog po novih cenah z dne 1. IV. 1952.

Obenem sporočamo, da se je razlika pojavila pri kosovcu in zdrobu in sicer din 2, — po toni. Navajamo specifikacijo: V aprilu 2 toni kosovca & din 2, — je Din 4.—

Razlika v znesku Din 4. Vam bomo nakazali potom Narodne banke na Vaš tekoči račun.

S. f. — s. n.

Direktor: Kovač Vilko.

Stroški za nakazilo teh 4 dinarjev in za gornje sporočilo pa so prav gotovo znesli najmanj 30 dinarjev!

„Dokler bodo takšni tepci na okraju“ — „bomo že še kupčevali...“

„Dokler bodo takšni tepci na okraju“ — „bomo že še kupčevali...“ so govorili slovenješki mesarji

Po slovenješkem okraju so še tisti, ki mislijo, da je morda doba revizij in družbene kontrole, pa da si lahko dovolijo, kar jih je volja. Eden takih se je izjavil pred kratkim: „Jaz ne morem živeti, če ne dobim vsakega meseca nekaj, kar mi prinese malo denarja, ali pri kosilu malinova in močnate jedi, naši otroci sploh ne jedo.“ To je bil slovenješki upravnik klavnice Maks Gajšek, ki je imel sicer mesečni dohodek od 1000 din. in je bil sicer sosednik pobaral, kako dolgo bo to še šlo, je dejal: „Hm, dokler bodo taki butni na okraju, bomo že še kševali.“

No, pa je vsekaj v svojih računih, kajti okraju in njegovim inspekcijam je prišla njemu in drugim hitro na kraj.

Sedaj so skoraj vsi slovenješki mesarji pod ključem. Vajence Miha Hergold je lepo priznal, kako dobro so se seznanile v mestni klavnici v Slovenj Gradcu in se naveda le zdaj v času pred prodaje, temveč se posebno v času garantirane preskrbe. Upravnik Gajšek je vsako soboto dajal mesarjem brezplačno vsaj 10 kg k razeza mesa. Sam si je v februarju nabasal iz razeza kar 30 kg svinjskega mesa, ki ga ni nikomur plačal. Od časa do časa je svojim znancom prinašal to meso na dom. Tudi pomočnik Robert Kranjc in ostali mesarji so imeli pri prekrizanih, ko so videli, kaj dela poslovanja. Pomočnik tov. Franc Krevh se je zaradi tega nereda z upravnikom že spri, kar je izjavila, a stvar je bila napeta. Od klavnice stroške inšpekcije so našli v peči 30 napel sežanih živinskih potnih listov, ki niso bili zabeleženi v knjigi in jasno dokazujejo črna zlatka. Od tega je mogel Gajšek vtiakniti na svoj žep do 200.000 din. Na ta način je pač mogel vsak mesec porabiti 50 jurjev... Klavbase so bile včasih precej drage, da se je ljudem kar čudno zdelo. O predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pečen in predavni niso vodili nobenega računa in so bile pač kloabote toliko dražje, kolikor več jih je šlo brezplačno iz klavnice. Čudno je, da so mesarji sami tehtali živino in je niso komisijsko vpišovali v knjigo. Vendar je bilo tako, da se je mesarji Gajšek, ki je vodil knjigo — enostavno pozabili na kakih 10 do 20 kg. V času garantirane preskrbe so tudi radi „pozabili“ na kako polovico teleta, da je pe

Zasedanje Glavnega odbora OF

Na čem temelji sistem, ki ga uvajamo v organizacijo ljudskih odborov?

Razvoj proizvodnih sil in splošni materialni pogoji so dozoreli do take stopnje, da ni več potrebno vodstvo gospodarske uprave po državnih izvršnih organih. Celotno več: dosednji način upravljanja v gospodarstvu bi najmožje nadaljnji razvoj. Naš ekonomski sistem je doživel tedaj bistvene spremembe in je dozorel do take stopnje, da more državna uprava izpustiti iz rok vse operativne funkcije pri vodstvu gospodarstva in da vse te funkcije prevzame proizvajalec sam. Država zadržuje zase le tiste kompetence, ki so v zvezi z osnovnim planskim gospodarstvom in občin nadzorom. Zakon, s katerim je prešlo upravljanje gospodarskih podjetij v roke proizvajalcev, se je tedaj uresničilo. To dejstvo pa zahteva spremembe tudi na vseh ostalih področjih javnega udeleževanja, ker se z istočasnim materialnim razvojem toliko dviga socialistična zavest našega delovnega ljudstva, da je mogoče uresničevati ideje ljudske samouprave na znatno širšem področju, kot je bilo to do sedaj mogoče. Na taki stopnji razvoja postaja vloga ljudskih odborov bistveno drugačna. Ne razglabljamo več o tem, koliko in katere kompetence naj zvezni in republiški organi prepustijo ljudskim odborom, ampak izhajamo iz stališča, da izvršujejo ljudski odbori kot samoupravni organi vse oblastne in upravne posle na svojem teritoriju sami, razen tistih, ki jih morajo zaradi skupnih koristi zvezne države oz. republike držati v svoji pristojnosti višji organi. Torej, predpostavka je, da spada vse v samostojno odločanje in izvajanje okraja oz. mesta ali občine in le v ustavo in zakoni se opredeljuje funkcija vrhovnih državnih organov. Predstavnika telesa delovnega ljudstva zvezne države in njenih republik odločajo o splošnih načelih našega razvoja na vseh področjih družbene dejavnosti samo v obliki zakonov in zadržujejo sebi kot čuvarji interesov skupnosti pravico nadzora, da nižji organi ljudske oblasti in uprave te zakone pravilno izvajajo. Teža vseh oblastenih poslov prehaja tedaj na ljudski odbor v občini, okraju in mestu.

Nov sistem, ki ga uvajamo v organizacijo ljudske oblasti, zahteva obsežno decentralizacijo in na to pot smo odločno stekli. Tu gre za prenašanje poslov od višjega državnega organa nižjemu, gre pa istočasno za pomembnejšo decentralizacijo, t. j. za prenašanje poslov od državnega organa na samoupravne družbene organizacije. In prav zato, ker bo moral biti ljudski odbor sposoben vršiti to obojno funkcijo, t. j. funkcijo dobro organiziranega organa državne oblasti, in naloge takega faktorja, ki bo pospeševal proces socialistične samouprave delovnih množic, postaja njegov pomen v državnem in družbenem življenju tako važen. Razumljivo je, da smo v fazi odmiranja države, toda napočilo je bilo ta proces pojmovati tako, da državna oblast poljema v vseh svojih funkcijah na vseh področjih enako. Marksistična teorija nas uči in praksa našega razvoja nam potrjuje, da je možen proces odmiranja države le na ta način, da prepnuša država določene funkcije v celoti ali deloma, ko dozore pogoji za to, neposredni družbeni samoupravi, da pa zadržuje čvrsto in neokrnjeno v svojih rokah vse tiste posle, ki so ji za zagotovitev notranjega razvoja in zaradi mednarodnih odnosov potrebni. Upravlja-

nje gospodarstva, številni posli s področja zdravstva, socialne politike, prosvete itd. so že v celoti oz. deloma prešli v roke delavskih svetov oz. samoupravnih družbenih organizacij, v tem ko je razumljivo, da so pa zopet poslil nadaljnji razvoj. Naš ekonomski sistem je doživel tedaj bistvene spremembe in je dozorel do take stopnje, da more državna uprava izpustiti iz rok vse operativne funkcije pri vodstvu gospodarstva in da vse te funkcije prevzame proizvajalec sam. Država zadržuje zase le tiste kompetence, ki so v zvezi z osnovnim planskim gospodarstvom in občin nadzorom. Zakon, s katerim je prešlo upravljanje gospodarskih podjetij v roke proizvajalcev, se je tedaj uresničilo. To dejstvo pa zahteva spremembe tudi na vseh ostalih področjih javnega udeleževanja, ker se z istočasnim materialnim razvojem toliko dviga socialistična zavest našega delovnega ljudstva, da je mogoče uresničevati ideje ljudske samouprave na znatno širšem področju, kot je bilo to do sedaj mogoče. Na taki stopnji razvoja postaja vloga ljudskih odborov bistveno drugačna. Ne razglabljamo več o tem, koliko in katere kompetence naj zvezni in republiški organi prepustijo ljudskim odborom, ampak izhajamo iz stališča, da izvršujejo ljudski odbori kot samoupravni organi vse oblastne in upravne posle na svojem teritoriju sami, razen tistih, ki jih morajo zaradi skupnih koristi zvezne države oz. republike držati v svoji pristojnosti višji organi. Torej, predpostavka je, da spada vse v samostojno odločanje in izvajanje okraja oz. mesta ali občine in le v ustavo in zakoni se opredeljuje funkcija vrhovnih državnih organov. Predstavnika telesa delovnega ljudstva zvezne države in njenih republik odločajo o splošnih načelih našega razvoja na vseh področjih družbene dejavnosti samo v obliki zakonov in zadržujejo sebi kot čuvarji interesov skupnosti pravico nadzora, da nižji organi ljudske oblasti in uprave te zakone pravilno izvajajo. Teža vseh oblastenih poslov prehaja tedaj na ljudski odbor v občini, okraju in mestu.

Osnovna politična borba se bo odigrala na zborih volivcev!

Omenili smo že, da bo treba izvršiti v jeseni volitve v občinske, okrajne in mestne ljudske odbore. Novi zakoni o volitvah ljudskih odborov določajo, da se bodo

Univerz. prof. ing. Albert Struna:

Zasluzena beseda o III. letniku „Ljudske tehnike“

Novi naslov revije je »Življenje in tehnika«
S prestopom v tretje leto obstoja je glasilo GO Ljudske tehnike Slovenije storilo precejšen korak na poti do resnejšega in zanimivejšega, pa tudi za oči prikupnega obzornika te naše tako potrebne množične organizacije. Zal vsa prizadevanja uprave in uredništva, da bi časopis na široko prodril med naše delovne ljudi, predvsem pa med mladino, do sedaj še niso imela zaželenega uspeha. Zdi se, kakor da je naziv revije, ki ga ima kar po organizaciji sami (sedaj se imenuje »Življenje in tehnika«), pri marsikomu ustvarjal zmotno predstavo, da je »Ljudska tehnika« nekakšen društveni bilten, ki se razen z ožjo problematiko organizacije ukvarja samo s tehničnimi problemi v ožjem pomenu besede, se pravi s tistimi praktičnimi znanostmi in naukom o njih,

okraju, mestu in občini tako odločen pomen v organizaciji ljudske oblasti in državne uprave, se moramo zavedati, da tak njegov značaj nosi s seboj tudi istočasno nevarnost, da se bodo skušale tu ugnediti tiste centralistične tendence, ki so, oz. ki bodo v kratkem popolnoma pregnane iz višjih organov. Če bi okrajni oz. mestni ljudski odbor razumel in tehtal svojo vlogo po tem, koliko poslov bo osredotočil v svojih rokah, in to na škodo občine, še bolj pa na škodo samoupravnih ljudskih organizacij, potem bo svojo nalogo seveda slabo opravil. Njegova vloga v sedanjih razvojni dobi je v tem, da ustvarja pogoje za čim hitrejšje in čim popolnejše uveljavljanje načel socialistične demokracije na vseh področjih družbenega življenja, in to se konkretno pravi, da s sodbodne organizacije delovnega ljudstva prevzemajo v svojo upravo dosedanje posle državnega organa kjer koli je to mogoče. Za tako razumevanje funkcije ljudskega odbora v vsakodnevni praksi bo treba vztrajnega političnega dela med našim aktivom in med množicami. Zatem je tov. Breclj govoril o organizaciji in načinu dela ljudskih odborov in o bodoči reorganizaciji zveznih in republiških organov oblasti. Polem pa je nadaljeval:

Premalo je tiste potrebne vere v ljudske sile!

Iz dosedaj povedanega tedaj izhaja, da so naloge v zvezi z novim sistemom ljudskih odborov, s sedanjim reorganizacijo zveznih in republiških gospodarskih organov in z bodočimi spremembami vrhovne oblasti in uprave v zvezni državi in republikah tako pomembne, da moramo osredotočiti vsa naša politična aktivnost prav na ta vprašanja. Zaradi tega moramo vsaj na kratko analizirati sedanjí položaj in opredeliti naloge, ki nas čakajo na tem področju. Najprej tole splošno pripombo: Če hočemo v celoti presoditi vprašanje, ali je naš aktiv v organih ljudske oblasti in v političnih organizacijah pravilno doumel velik pomen bistvenih sprememb, ki jih uvajamo v sistem ljudske oblasti in državne uprave in ali se v zadostni meri pripravljamo za naloge, ki so z uvajanjem tega sistema nujno povezane, potem moramo odgovoriti, da ne eno ne drugo ni še v zadostni meri izvršeno. V načelnih razpravah kakor tudi v konkretnem organizacijskem delu, ki je bilo v teh vprašanih do sedaj obravnavane, se opaža, da le še ni v vseh naših linijah tiste globljene prepričanosti o daljnosežnem pomenu, ki ga prinaša ta novi sistem. Premalo je bilo do sedaj poglavitno v vsa ta vprašanja, prepovršno so bile analize dosedanjih metod dela, da bi se mogla v naših ljudih utrditi zavest, da so prav to tisti odločilni koraki v nadaljnjem urejanju socialističnih odnosov v naši družbi, ki naj približujejo k dokončni zmazi socializma. Premalo je tiste potrebne vere v ljudske sile in premalo odločnosti, pretrpeti s takimi namitimi dela, ki jih ta naš bodoči sistem ne prenese več. Potrebno je stvarnem odkritju po-

gledati v oči in priznati, da gre marsikje le za take skrivne prigovore: saj stvari ne bodo šle, če jih bomo prepustili ljudem samim! In marsikje sjo ne tako redki pojavi onega skepticizma v naših lastnih vrstah, za katerim se dejansko čisto skrivajo nezavedne tih simpatije do birokratskih metod vodstva, kakor je dejal tov. Kardelj. Morda je premalo tiste pristne navdušenosti za uvajanje novega sistema tudi zato, ker je ta naloga preveč izročena ljudem, ki so do sedaj, seveda hoče-nočeš, po starem vodili posle v organih ljudske oblasti in vse premalo so v to delo pritegnili ljudje neposredno iz proizvajalnega procesa in predstavniki tistih družbenih ustanov in organizacij, ki naj v tem novem sistemu dobijo značaj svobodnih samoupravnih družbenih organizmov. Treba bo s temeljitim političnim delom doseči v vodstvih naših partijskih in frontnih organizacij v okrajih, mestih in občinah in v vrstah našega širšega aktivna tisto stopnjo političnega razumevanja vseh teh stvari, ki bo omogočila uresničiti principe socialistične demokracije na vseh področjih, kjer uvajamo nov sistem. Nato je tov. Breclj govoril o nekaterih konkretnih vprašanih graditve ljudske oblasti in navedel podatke o socialni strukturi ljudskih odborov in o udeležbi žena. Poudaril je tudi nekatere probleme ljudske oblasti, kot n. pr. oživljanje izvršnih odborov, o tem, da skupščine ljudskih odborov še niso pričele delovati kot resnični predstavniki organi, o upravnopolitičnih svetih, o položaju, pomenu in nalogah občin v novem sistemu ter o kadrovskih problemih. Svoj referat je zaključil s temi besedami:

Obširno gradivo, ki ga predstavlja nov sistem ljudske oblasti, bodo morale naše politične organizacije sistematično obravnavati in proučevati. Frontni odbori v mestih, okrajih in občinah bodo morali usmeriti svoje delo tako, da bodo natančno in vztrajno zasledovali razvoj socialistične graditve prav na vsakem področju javnega udeleževanja in da bodo povsod s Partijo na čelu resnično gonila sila pravilnega razvoja. Ponekod se je v zadnjem času pojavila nekaka stagnacija v frontnih organizacijah. Toda prav uvajanje novega gospodarskega sistema in novega sistema ljudske oblasti nujno zahteva aktivnost silerne naše organizacije v vaseh in mestih. Današnja razprava o teh vprašanih na Glavnem odboru Osvoobodilne fronte Slovenije naj odpre to potrebo in ustrezni sklepi naj nudijo po-

moč frontnim organizacijam, da se bodo lahko uspešno lotile te izredno važne naloge.

Moč frontnim organizacijam, da se bodo lahko uspešno lotile te izredno važne naloge. Po referatu tovariša Breclja se je prvi prigrabil k razpravi Tone Fajtar, ki je naglasil, da so v dosedanjem delu nekaterih predstavništev ljudske oblasti premalo sodelovali delavci. Tako n. pr. pri upravljanju socialnega skrbstva delavci skoraj niso sodelovali. Tu so bili zastopani predvsem predstavniki ustanov, ki po svojem značaju spadajo v institucijo socialnega skrbstva, bili so zastopani tudi upokojenci, delavcev pa, ki predstavljajo glavni del delovanj socialnega skrbstva, ni bilo. Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Kolesarska dirka »Tour de France«

Začela se je tradicionalna mednarodna kolesarska dirka »Tour de France«, na kateri sodeluje 124 svetovno znanih profesionalnih dirkačev iz Švice, Belgije, Italije, Francije, Nizozemske, Španije, Luksemburga in Avstralije. Tekmovalna proga je dolga 4807 km in je razdeljena na 23 etap. Start je bil 25. junija v Brestu, cilj pa bo 19. julija v Parizu. Prva etapa je bila dolga 332 km in je bila najtežja. Prvi etapni vodilni je bil iz Francije in Italije. Na prvi etapi (Brest-Rennes, 246 km) je zmagal Belgijec van Steenbergem v času 6:24 in je povprečno hitrostjo 38,08 km na uro pred rojakom Blommom in Francozom Pardoanom. V II. etapi (Rennes-La Mans, 181 km) je bil ponovno uspešen Belgijec, in sicer Rossel s časom 5:12 pred Ruizom (Španija) in drugimi. V skupnem plasmanu vodi Van Steenbergem.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

Olga Vrabčičeva je govorila o novih zakonih kot osnovi za utrjevanje socialistične demokracije in o potrebi temeljitega poznavanja problemov, o katerih razpravljajo odborniki, kajti le temeljito poznavanje problemov, seznanjanje s temi problemi (proračuni, načrti in osnutki raznih zakonov) je temelj, da bo razpravljanje in sprejemanje sklepov na okrajih in občinah resnično izraz pogledov in mišljenj celotnega izvoljenega predstavništva, ne pa samo stvar formalnega sprejema tega ali onega osnutka. Tovariša Vrabčičeva je naglasila, da bi se vsebina razpravljanja na občinskih in okrajnih odborih morala čim prej prenesti na vsa društva in druge institucije, ki se bavijo z istimi vprašanji, kot jih rešuje občinski ali okrajni odbor, da se tudi tam razvije razpravljanje o tem. Janez Stanovnik je dal nekaj teoretičnih utemeljitev k reorganizaciji naše ljudske oblasti. Jaka Avšič je govoril o zakonitosti kot sredstvu za borbo proti birokraciji. Mavric Borc je v svoji razpravi poudaril, da so sindikati zaradi prevelike zadolžitve za obvezna reševanja upravnih vprašanj posvetili premalo pozornosti krepitevi organov našega upravljanja. Tako je omenil, da v svetu za socialno politiko okraja Crnomelj ni niti enega delavca, v Postojni vrši vse vodeče funkcije 7 ljudi, v Sežani pa so člani okrajnega sveta za socialno politiko predvsem uslužbenci okraja. Miško Kranjec je govoril o našem socialističnem razvoju, o potrebi kritičnega zasledovanja tega razvoja in kritike vseh nepravilnih pojavov. Naglasil je tudi potrebo za čim večjo skrb okrajev za razvoj kulture. Miloš Ledinek pa je govoril o dosedanjih izkušnjah reorganizacije v Mariboru. Prikazal je nekatere nepravilnosti, predvsem v kadrovskih vprašanih, ko so nekateri poverjeniki prevzeli funkcije načelnikov nadaljujejo tu s stari načinom dela. Prav tako pa so se pokazali že lepi rezultati, med drugim, da je mariborska mestna skupščina zelo kritično razpravljala o ukrepih raznih organov in nekatere ukrepe razveljavila oziroma zavrnila. Fedor Kovačič je med drugim predlagal, da se pri vsakih volitvah postavljajo mnogi večje število kandidatov, kot jih je potrebno izvoliti, da bo izbira med kandidati čim večja. Kot zadnji je govoril France Hočevar o novem ustavnem zakonu. Poudaril je, da je nujnost, da pride do tega zakona, ker je v času naše ustave naš razvoj naredil ogromno pot in sta že sama zakona o upravljanju tovarn po proizvajalcih in zakon o ljudskih odborih listveno izpremenila temelje dosedanje ustave. Po razpravi je dr. Marijan Breclj predlagal v odobritev sklepe, ki jih je glavni odbor soglasno sprejel. S tem je bil dopoldanski del zasedanja zaključen, popoldne ob 5 pa se je seja Glavnega odbora OF nadaljevala. Tov. Viktor Avbel je govoril o nekaterih problemih v kmetijstvu. O tem bomo poročali v jutrišnji številki.

V Helsinkih pojde 98 športnikov in 29 spremljevalcev

Jugoslovanski olimpijski odbor je na svojem sestanku v Beogradu razpravljajal o udeležbi naših športnikov na XV. olimpijskih igrah v Helsinkih in sklenil, da bo prišla organizacijskem odboru olimpijskih iger dokončno naslednje ekipe: atletsko 22 članov (18 tekmovalcev, 2 trenerja, maser in voditelj), boksaško 4 člani (trije tekmovalci in voditelj), veslaško 15 članov (13 tekmovalcev, trener in vodja), telovadno 29 članov (17 tekmovalcev, 2 sodnika in vodja), plavalno 17 članov (14 tekmovalcev, trener, sodnik in vodja), rokoborska 4 člani (3 tekmovalci in vodja), jadranje in kajakaštvo 7 članov (6 tekmovalcev in vodja), strelsko 8 članov (6 tekmovalcev, trener in vodja) in nogometno 25 članov (18 igralcev, trener, sodnik, maser, zvezni kapetan in trije voditelji).

Te ekipe bodo vodili Milan Neoričić, Branko Pečić, Boris Bačar in Djura Stanovnik, dr. Vojdin Smolnaka pa bo zadrževal celotne olimpijske ekipe.

Priprave waterpolistov v Zagrebu

Naši najboljši waterpolisti, ki se pripravljajo za olimpijske igre v družbi z izbranim avstrijskim moštvom, so včeraj odigrali dve prijateljski tekmi. A moštvo Jugoslavije je premagalo B reprezentanco 9:0 (3:0), mestna reprezentanca Dunaja pa oslabljeno moštvo Mladosti 6:3 (5:2).

Razpored tekem za zvezno ligo

V Nogometni zvezi Jugoslavije so bili izbrani nasprotniki v kvalifikacijskem rekonjanju za vstop v zvezno nogometno ligo. Tekmovali bodo v dveh skupinah, katerih prvaka bosta prišla neposredno v zvezno ligo kot enajsti in dvanajsti član. Razpored tekem v prvi skupini: 6. julija: Velež (Mostar) - Odred (Ljubljana), 12. julija: Proleter (Osijek) - Velež, 20. julija: Odred - Proleter. Druga skupina: 6. julija: Budućnost (Titograd) - Pobjeda (Prilep), 13. julija: Prvak Srbije - Budućnost in 20. julija: Pobjeda - Prvak Srbije. Povratna srečanja v obeh skupinah bodo 27. julija ter 3. in 10. avgusta.